

Copil fericit sunt și eu

Când îi simt pe părintii mei că mă iubesc, sunt fericită. Totodată mă rog la Dumnezeu să-i ţin sănătoși până la adânci bâtrânețe. Deasemenea, sunt fericită și când îi fac pe cei din jurul meu bucurosi și plini de viață.

Larisa Magdici, cl. a V-a

Pentru mine, fericirea înseamnă a avea mulțumire, liniște și pace sufletească. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și mă rog ca fericirea aceasta să nu plece din sufletul meu. Este foarte important să trăim creștinește după cum ne spune Iisus Hristos: "De Mă iubiți, păziți poruncile Mele" (Ioan 14,15).

Daniela Simona Utale, cl. a VIII-a

Fericirea aduce de fiecare dată liniște sufletului. A fi fericit înseamnă a fi apropiat de Dumnezeu și de semenii tăi, a fi legat cu legăturile dragostei față de orice om, chiar și față de cel sărman. Sunt plină de fericire când mă împărtășesc cu toată familia la biserică.

Diana Maria Strugariu, cl. a VIII-a

Nu este fericire mai mare pentru mine decât aceea de a sta în Biserică, împreună cu Dumnezeu și cu toți Sfinții Lui. Aflăm din Sfânta Evanghelie că Iisus Hristos fericește pe credincioșii curați cu inima, pe cei blânzi, pe cei milostivi, pe făcătorii de pace... (Matei 5, 5-9).

Denisa Şuhan, cl. a VI-a

Fericirea adeverată nu se naște în sufletul nostru când primim daruri, lucruri materiale. Darurile produc bucurii care trec repede. A merge la biserică, a petrece timpul cu cei dragi, a ajuta pe cei necăjiți - aceasta este adeverata fericire.

Roberta Şuhan, cl. a V-a

Fericirea înseamnă să te bucuri de fiecare lucru creat de Dumnezeu, oricât de mărunt ar părea. Pentru mine, momente de fericire sunt atunci când mă rog împreună cu familia la biserică sau acasă. Mulțumesc lui Dumnezeu că am părinți atât de minunați.

Oana Olariu, cl. a VI-a

Eu cred că fericirea nu constă numai în lucruri materiale. Fericirea este mult mai mult decât atât, ea este credință, dragoste, prețuire și sănătate. Citind la Psalmire alături de părintii mei, am aflat că adeverării oameni fericiți sunt "cei ce păzesc poruncile" lui Dumnezeu (Psalm 118, 2).

Adela Siritean, cl. a VII-a

Prof. George Onesemniuc, Școala Gimnazială Iaslovăț

Întâi dragostea

Omule bun, pune în cuget și fapta ta întâi dragostea!

Nu dragostea nesățioasă, dragostea de bogătie, de putere, de stăpânire, ci dragostea de frumusețe, de lumină, de adevăr, dragostea mângâiere, îndemn și creație. Nu dragostea care cere, vrea pentru sine, ci dragostea care dăruie, care hrănește pe altul.

Dragostea este cheia clipei și a veșniciei. Dragostea împrăștie urâtul, urâtul singurătății, topește răul, răul întunericului, alungă tiparele și hotarele, aduce pretutindeni ființă nouă și nerobitoare. Dragostea naște și pârguieste rodul, transfigurează și înalță sufletul.

Acolo unde nu e dragoste, stăpânesc întunericul și urâtul, acolo unde nu e dragoste, infloresc trufia, pizma, nedreptatea și toate chipurile prostiei omenești. Omul care nu iubește nu înțelege nimic din lumea lucrurilor văzute și ascunse. Graiul minunilor îi este cu desăvârșire închis.

Dumnezeul întrupat ne-a dezvăluit lumea nouă, adevărul, viața și puterea prin dragoste. Omul este om prin puterea dragostei sale. Să iubești îndeosebi omul, fratele tău, bun sau ticălos, tare sau slab, să-L iubești pe Dumnezeu cu puterile tale însuite peste ființă ta legată de păcat.

Întâi dragostea. Dragostea care inflorește cireșul, care crește copilul, care satură flămândul, care mângâie răstignitul, dragostea lui Dumnezeu pentru creația sa.

Așa vine pacea, pacea adeverată, pacea raiului și a vieții veșnice. Pământul e ușor sub pasul tău, ușor ca zborul gândurilor pure. Lumina crește și inflorește pe buzele, pe ochii, pe cerul minunilor puse acolo de degetul lui Dumnezeu. Când ai pornit să fii om, să știi că dragostea e cea dintâi virtute, ea este semnul dezrobirilor. Cântecul tău se înecă fără dragoste și mâna ta bâjbâie. Caută sâmburele vieții. E în tine!

Ernest Bernea, din volumul "Îndemn la simplitate"